درون دایره قرمز در سال ۲۰۰۷

سوریان؛ یکه سوار کشتی ایران

[مجید حاتمی]

روس ها در سال ۲۰۰۷، سال کهنه میلادی، اقتدار خود را بر کشتی دنیا بیشتر و بیشتر حاکم کردند تا جایی که فقط یک مدال طلا در کشتی آزاد به بقیه کشورها رسید و مردان سیبری و داغستان از کراسنویارسک و قفقاز تا ماخاچ قلعه ۶ طلای جانانه را به سینه زدند. سال ۲۰۰۷ برای روسیه و دنیا یک ویژگی خاص داشت و آن هم ایجاد فاصله ای عمیق بین آنها و سایر مدعیان است فاصله ای که اگرچه در تک وزن ها شاید از بین برود اما در نگاه تیمی باید پذیرفت نه تنها نمی توان از روسها پیشی گرفت بلکه باید مراقب کشتی گیران روسی تبار سایر کشورها نیز بود.

اما کشتی فرنگی در سالی که گذشت اگرچه به حضور آمریکا در صدر رده بندی جهانی رضایت داد اما بر کسی پوشیده نیست کارنامه آمریکایی ها در مسابقات جهانی و المپیک بیشتر از آن که حتی یک نمودار سینوسی باشد به یک منحنی PQRS نوارهای قلب بیشتر شبیه است. افت و خیز داوران که از اعتبار ایالات متحده در کشتی در برابر سایر مدعیان خواهد کاست. ولی هیچجوقت نمی توان از آنها صرفنظر کرد و گوش شکسته های بنگه دنیا را دست کم گرفت به خصوص ترس و وحشتی که بعد از المپیک ۱۹۸۴ لس آنجلس (با ۷ مدال طلا) بر کشتی دنیا حاکم کردند.

سال ۲۰۰۷ برای فرنگی کاران آمریکا آنقدر خوش یمن بود که بدون «جوارن» قهرمان سال ۲۰۰۶ جهان، در سکوی نخست مسابقات قهرمانی دنیا رفتند.

اما سکه سال ۲۰۰۷ با تمام هیاهو و جنجالش به نفع کشتی ما پائین نیامد و برخلاف کشتی فرنگی که توانست خودش را به دنیا اثبات کند، یکی از بدترین نتایج تاریخ کشتی ایران برای آزاد کاران رقم خورد و شاگردان منصور برزگر و علیرضا حیدری روی سکوی هفتم جهان ایستادند.

ستاره بی چون و چرای کشتی ایران که در سال میلادی کهنه، آبروداری کرد و با سومین مدال طلای جهانی اش جاودانه شد، ضمن کسب یک رکورد در تاریخ کشتی ایران مرز و بوم جهان را نیز به تحسین واداشت. او کسی نبود جز حمید سوریان که یک تنه بار منحوس سال ۲۰۰۷ را به دوش کشید و یکه سوار کشتی ایران لقب گرفت.

● قهرمانی تیم ملی کشتی فرنگی آمریکا در مسابقات جهانی

اگر شما ۲۵ سال به عقب برگردید هیچکس فکر نمی کرد روزی تیم ملی کشتی فرنگی آمریکا بتواند قهرمان جهان شود. تصوری محال و گیج کننده. چیرگی بر این رشته با اروپایی ها بود و موفقیت آمریکا بعد از طی مسیری طولانی، سخت و دشوار محقق شد. نمایش تیم ملی کشتی فرنگی آمریکا در مسابقه های جهانی سال ۲۰۰۷ واقعا امیدوار کننده بود. یورش «برد ورینگ» به سوی نخستین مدال جهانی اش و تکرار مدال توسط «هری لستر» ستودنی بود. پیروزی در میل بیرز در دیدار رده بندی سنگین وزن آن هم تحت فشار وحشتناک رقابتها کمک زیادی به نتیجه کرد. البته از مقام پنجمی لیندسی بورلاچر هم نباید گذشت. فراموش نکنید که این افتخار در حالی برای فرنگی کاران رقم خورد که آنها «جوارن» قهرمان سال ۲۰۰۶ جهان را در ترکیب خود نداشتند و موفقیت بزرگ وقتی به دست آمد که ما موفق شدیم با یک امتیاز روسیه را از پیش برداریم و «استیو فریزر» مربی توانای کشتی فرنگی جایزه اش را به رخ دنیا بکشد. جشن بزرگ و باشکوه قهرمانی هم وقتی برپاشد که فرنگی کاران و مربیان آنها با عنوان قهرمانی از باکو به آمریکا برگشتند.

● «چوخه» به جمع رشته های مختلف کشتی افزوده شد

کومی کاتا (Groppling) نوعی کشتی شبیه کشتی سنتی چوخه در ایران- که با گرفتن دوال کمر فنون اجرا می شود. از سوی فیلا به عنوان یکی از رشته های کشتی اضافه شد. فدراسیون جهانی کشتی فیلا در زمستان سال ۲۰۰۷ شاخه ای از کشتی را که در آن دو کشتی گیر از لباس هم (کمربند و شلوارک) برای اجرای فنون استفاده می کنند را به عنوان یکی از رشته های رسمی خود پذیرفت.

ناگفته نماند فدراسیون کشتی آمریکا تلاش های خود را برای پایه گذاری این رشته آغاز کرد و با تدوین برنامه های مختلف آموزشی این رشته را بین علاقه مندان خاص خود رواج داد تا این که نخستین تیم Grappling آمریکا در ماه ژوئن طی مسابقه هایی در خلال رقابت های انتخابی تیم ملی در لاس وگاس انتخاب شد و فدراسیون کشتی آمریکا بلافاصله در سپتامبر همان سال تیم قدرتمندی را به نخستین دوره قهرمانی این رشته در جهان به ترکیه اعزام کرد. این تیم زیر نظر «باب اندرسون» و «جیسون تاون سند» نمایش زیبایی از خود به جا گذاشت و با ۹ مدال طلا به کشور برگشت. همین باعث شد مسئولان کشتی آمریکا به «تاون سند» مربی این تیم، مسئولیتی جدید واگذار کنند تا او با فراغ بال، برای پیشرفت این رشته در سال های آتی برنامه ریزی کند!

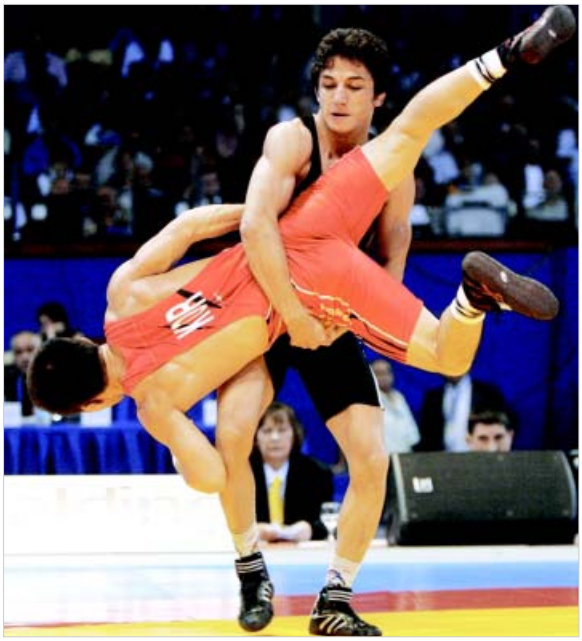

حمید سوریان خیلی غیرمترقبه در آسمان کشتی ایران ظهور کرد. با حذف حسن رنگرز و راه نیافتن او به دیدار نیمه نهایی المپیک هیچ کس فکر نمی کرد کشتی ایران بتواند به این سرعت جانشین قابلی برای رنگرز بیابد

● روسیه حاکم بلامنازع کشتی آزاد جهان

تمام کسانی که کشتی روسیه را می شناسند بر این باور اعتقاد دارند که آنها قدرت مسلم کشتی آزاد جهان هستند. اما با تمام این اوصاف نمایش بهت آمیز آنها در باکو ۲۰۰۷ هیچ وقت فراموش نخواهد شد و بدون شک آذربایجان یکی از پرشکوه ترین خاطره های آنها از رقابت های جهانی خواهد بود.

کسب ۶ مدال طلا و ۱ مدال نقره و فقط ۱ شکست انفرادی در کل رقابت ها یک رکورد استثنایی برای آنها رقم زد. ۳۷ در برابر یک رکورد عجیبی است که فقط برای شاگردان «جامبولات تدیف» به دست آمد. ترکیبی از کشتی گیران جوان و باتجربه به همراه دو چهره جوان به نام های «گئورگی کنوبیف» و «بلال ماهوف» که نخستین حضور جهانی خود را تجربه می کردند. این گوشه ای از داشته های روسیه بود. حالا روس ها به شدت متوجه المپیک پکن هستند و در تلاش خواهند بود بهترین نتیجه را کسب کنند اما آیا واقعاً آنها خواهند توانست حکومت خود را در بازی های المپیک هم بر کشتی دنیا مستولی کنند.

● کشتی گیری با موهای عجیب و غریب

بن آسکرین یک کشتی گیر مردمی و محبوب است. یک قهرمان با مهارت و ورزیدگی وحشتناک و یک کلاس حرفه ای مبارزه روی تشک. موهای بلندش او را حسابی از رقبایش متمایز کرد. اما این واقعاً برای او یک تکنیک که شمار می رود چرا که ظاهر ویژه ای از او ساخته است. او برای تیم دانشگاه میسوری مبارزه می کند و در مسابقه های نهایی NCAA موفق شد «پینس کیس» را در فینال شکست دهد و دومین مدال طلایش را در این مسابقه ها به سینه بزند. او به شدت نسبت به کشتی و رشته مورد علاقه اش متعصب است. همین احساسات بیش از اندازه و علاقه وافر باعث شد با اتمام تحصیلات دانشگاهی اش، عزم خود را برای حضور در ترکیب تیم ملی آمریکا در المپیک پکن جزم کند. او موفق شد «دنی پریتزالف» را در مسابقات بین المللی هالیدی در نیویورک شکست دهد. «پریتزالف» مدال برنز جهان در سال ۲۰۰۵ را در کارنامه داشت اما نتوانست حریف «آسکرن» شود. او حالا به یک حریف مطرح و جدی در ۷۴ کیلوگرم تبدیل می شود. یک تهدید خطرناک برای مدعیان سفر به پکن. تماشاگران مشتاق کشتی منتظر باشند تا از این پس او را با موهای عجیبش در مسابقات آتی دنبال کنند.

● خداحافظی اجباری جو هسکت

سال ۲۰۰۷ سراسر موفقیت و پیروزی برای ستاره تیم ایالت آیووا جو هسکت به شمار می رود. در اوایل سال او نخستین عنوان و مقام ملی خود را در لاس وگاس به دست آورد. بعد از آن با ادامه قهرمانی از مسابقه های انتخابی تیم ملی کشتی آمریکا برای نخستین بار دو بنده تیم ملی کشورش را در مسابقه های بین المللی پوشید. همین باعث شد که به عنوان دستیار مربی در تیم ایالت اوهایو نیز مشغول به کار شود. «هسکت» در بازی های پان آمریکن حضور یافت و بعد از آن بلافاصله عازم مسابقه های جهانی با کوشد. مقام پنجمی او در حالی در باکو رقم خورد که او فاصله چند میلیمتری با تنها مدال جهانی کارنامه اش داشت.

«هسکت» در باکو در دیدار نیمه نهایی مقابل ماخاچ مرتضی علی اف ستاره کشتی روسیه شکست خورد و با قبول باخت مقابل «شمس الوراشمس الورافف» آذربایجانی تبار روسی دستش از مدال کوتاه ماند. تیم ملی کشتی آمریکا از مسابقات جهانی برگشت اما چند روز بیشتر نگذشته بود که در جریان یک تمرین در ایالت اوهایو، او دچار حمله شدید قلبی شد و با درد سختی که تحمل می کرد راهی بیمارستان شد. تا شوک الکتریکی انبساطی، تارهای ماهیچه ای منقبض شده قلبش را باز کند و جو بتواند به زندگی عادی اش البته بدون ورزش حرفه ای ادامه دهد. همین عارضه قلبی (تپش ناهمگون) باعث شد تا پزشکان او را از ادامه کشتی معاف کنند البته «هسکت» دلاوری خودش را کاملاً نشان داد و حالا از آن پس بیشتر به خانواده اش معطوف خواهد شد و می تواند تجربیاتش را در اختیار شاگردان خود قرار دهد. او قطعاً الگوی واقعی یک کشتی گیر با رفتارهای شایسته و پسندیده در زندگی خواهد بود.

ستاره بی چون و چرای کشتی ایران که در سال میلادی کهنه، آبروداری کرد و با سومین مدال طلای جهانی اش جاودانه شد، ضمن کسب یک رکورد در تاریخ کشتی ایران مرز و بوم جهان را نیز به تحسین واداشت

● بالاخره «دانیل کورمایر» مدال گرفت

ملی پوش کهنه کار وزن ۹۶ کیلوگرم تیم ملی کشتی آزاد آمریکا موفق شد در سال ۲۰۰۷ به آرزوی دیرینه اش یعنی مدال جهانی دست یابد. او از سال ۲۰۰۳ به عضویت تیم ملی آمریکا درآمد و بعد از آن المپیک آتن و بعد هم مسابقه های جهانی مجارستان و کوانگ ژو که در هیچ کدام از آنها موفق به کسب مدال نشد. گربه سیاه اصلی او کسی نبود جز علیرضا حیدری از ایران که همیشه کورمایر را از پیش رو برداشته بود. او در پنجمین حضور خود در باکو به روی تشک رفت تا بلکه با غیبت علیرضا حیدری به مرادش برسد اما بعد از ۲ دور پیروزی مقابل سعید ابراهیمی از ایران شکست خورد و مسیرش به سوی مدال برنز جهان تغییر کرد تا این که توانست در دیدار رده بندی «الکسی کروپنیاکوف» از قزاقستان را شکست دهد و به اولین مدال جهانی اش بوسه بزند.

«کورمایر» با کسب سهمیه المپیک، امیدوار به حضور در بازی های پکن ۲۰۰۸ است تا بتواند با بهترین نتیجه از کشتی خداحافظی کند.

● کرم جابر مقهور اراده قاسم رضایی

او هیچ وقت تصور نمی کرد روزی بتواند غول قوی هیکل و بسیار قدرتمند مصری را شکست دهد اما رضایی در سال ۲۰۰۷ پاسخ اعتماد مربیان و جسارت آنها را داد و جانانه به جنگ قهرمان مصری رفت و برنده شد تا نشان دهد شاخ غول شکستنی است و از آن مهم تر اثبات کرد جوان ایرانی می تواند.

«کرم جابر» مصری مقابل قاسم رضایی دلاور مازندرانی وزن ۹۶ کیلوگرم سر تعظیم فرود آورد؛ شکست رقبای سرشناس و قدرتمند جهان قوز اما در چیز، جسارت و شجاعت می خواهد.

قاسم رضایی در سال ۲۰۰۷ رسما حضور بین المللی در وزن ۹۶ کیلوگرم یعنی یک وزن بالاتر را تجربه کرد. حضور درخشان و قدرتمند در مسابقات جام جهانی آنتالیا و شکست رقبای سرشناسی مثل راماز نوزادزه گرجی تبار و جاستین رویز آمریکایی آنقدر شیرین بود که باخت نایلتونی او مقابل واسیلی تیلوخوف روسی را فراموش کنیم. رضایی در مسابقات جهانی باکو هم گل کاشت و مزد زحماتش را گرفت شاید اگر کمی دقت می کرد با قرعه فوق العاده ای که نصیبش شده بود می توانست رنگ مدالش را بهتر کند. اما به هرحال او توانست رقبای خود از ژاپن، فنلاند، مجارستان و استرالیا را شکست دهد و فقط مقابل حریفی از لیتوانی باخت و روی سکوی سوم ایستاد.

شیرینی پیروزی دلچسب قاسم رضایی مقابل کرم جابر مصری درجام نیکولای پتروف آنقدر ذائقه کشتی ایران را در سال ۲۰۰۷ فرا گرفت که قطعاً تا سال های سال فراموش نخواهد شد.

کرم جابر ستاره صاحب نام کشتی مصر بود که به واسطه اندام فوق العاده تنومندش در المپیک آتن مقتدرانه قهرمان شده بود.

● هت تریک یعنی سوریان +۳ مدال طلا

خیلی غیرمترقبه در آسمان کشتی ایران ظهور کرد. با حذف حسن رنگرز و راه نیافتن او به دیدار نیمه نهایی المپیک هیچ کس فکر نمی کرد کشتی ایران بتواند به این سرعت جانشین قابلی برای رنگرز بیابد. حتی محمد بنا که او را از جوانان تا بزرگسالان همراهی کرده بود نمی توانست به جرأت در مورد مدال گرفتن با نگرفتن او صحبت کند. فقط مطمئن بود که حمید سوریان آنقدر خوب تمرین کرده که مفت نبازد. ازمسابقات قهرمانی جوانان آسیا در کره جنوبی استارت زد. مدال طلای جزیره ججو برایش آنقدر خوش یمن بود که همان سال قهرمان جوانان و بزرگسالان جهان شد.

حمید سوریان پدیده کشتی لقب گرفت. با حفظ کلاس مبارزه و البته تغییر تاکتیک مدال جهانی اش را در مسابقات سال گذشته در گوانگ ژو ۲۰۰۶ نیز تکرار کرد.

اما سال ۲۰۰۷، رنگ و بوی دیگری برای حمیدخان کشتی ما داشت و او توانست هت تریک مدال های طلایی جهانی اش را در سالن حیدر علی اف باکو به نمایش بگذارد. نمایشی بی نقص و سراسر تفکر که حالا او را در سال جدید میلادی در مسیر کسب چهارمین طلای پیاپی و نخستین افتخار المپیکی قرار می دهد.

کشتی جهان نه تنها در سال ۲۰۰۷ بلکه از سال ۲۰۰۵ تا به امروز، حمید سوریان را در صدر رخدادهای ناب خود داشته و دارد و علاقه مندان به کشتی تا روزی که این کشتی گیر فهیم قدر توانایی هایش را بداند، برایش هورا خواهند کشید.

● سایتی اف خانه نشین شد

اصلاً معلوم نشد که «ماخاچ مرتضی علی اف» چطور بر سر راه «بوایسار سایتی اف» سلطان قدرتمند و مسلمان کشتی جهان و کراسنویارسک سبز شد اما قطعاً سال ۲۰۰۷ یکی از تلخ ترین روزهای ورزشی در عمر «سایتی اف» به شمار می رود.

«بوایسار سایتی اف» دارنده هشت مدال طلای جهان و المپیک بعد از ناکامی در مسابقات جهانی سال ۲۰۰۶ کمر همت به جبران مافات بست اما تغییر وزن ناگهانی ماخاچ مرتضی علی اف و صعود او از ۶۶ به ۷۴ کیلوگرم بالاجبار دو سرمایه صاحب نام کشتی روسیه را رودررویی یکدیگر قرار داد تا این که رقابت های ولادی قفقاز با عنوان قهرمانی کشور و انتخابی تیم ملی در ماه ژوئن از راه رسید و جنگ بزرگ بین «سایتی اف» و «مرتضی علی اف» به صحنه رویارویی سنتی مردان کراسنویارسک و ماخاچ قلعه تبدیل شد. اما این جنگ یک بازنده بزرگ داشت که با این باخت تمام شانس ها و امیدهایش را برای همراهی تیم ملی در مسابقات جهانی ۲۰۰۷ از دست داد و خانه نشین شد تا «ماخاچ» با اندیشه های طلایی اش نه تنها به مدال طلای مسابقات جهانی بوسه بزند بلکه به عنوان برترین کشتی گیر سال هم معرفی شود و آنچه در این میان مهم است نقش «سایتی اف» بزرگ است که هر روز کمرنگ تر می شود. بدون شک سال ۲۰۰۸ آخرین دوران ورزشی سایتی اف خواهد بود که در خوشبینانه ترین حالت با حضور در چهارمین المپیک جاودانه می گردد.

● تدیف بهترین مربی، ماهوف پدیده سال

کمیته ملی المپیک روسیه، در آخرین روزهای سال ۲۰۰۷ میلادی، برترین های ورزش این کشور را انتخاب کرد. بر این اساس و طبق نتایج به دست آمده در مسابقه های قاره ای و جهانی عنوان برترین ورزشکار مرد سال به «گلب گالرین» در رشته شیرجه رسید. تاتیانا لبدوف در رشته دومیدانی برترین ورزشکار زن سال لقب گرفت. بلال ماهوف ملی پوش وزن ۱۲۰ کیلوگرم تیم ملی کشتی آزاد روسیه و قهرمان جهان در سال ۲۰۰۷ به عنوان پدیده سال معرفی گردید. جامبولات تدیف سرمربی تیم ملی کشتی آزاد روسیه نیز به عنوان بهترین مربی انتخاب شد. تیم ملی بسکتبال روسیه همچنین برترین تیم مردان و تیم هندبال این کشور در رشته بانوان به عنوان برترین تیم های ورزشی سال شناخته شدند.

گفتنی است بلال ماهوف جوان ۲۰ ساله روسی است که موفق شد در سال ۲۰۰۷ با غلبه بر محمدرضا آذرشکیب قهرمان جوانان جهان بشود، وی همچنین در مسابقه های بین المللی علیرضا رضایی نایب قهرمان المپیک را از پیش رو برداشت. ماهوف در مسابقات قهرمانی کشور روسیه کورماگمدوف ملی پوش صاحب نام روسی را از پیش رو برداشت و دونده تیم ملی این کشور را در سنگین وزن از آن خود کرد. او در عین ناباوری در مسابقه های جهانی باکو حریفان قدرتمند خود را از پیش رو برداشت و در جایگاه نخست جهان ایستاد تا پدیده سال ورزش روسیه لقب بگیرد.

بدون ترس از «روسی» و ...

استونر؛ آماده فتح مجدد «Moto Gp»

[وصال روحانی/ منبع: Mirror]

کیسی استونر استرالیایی که فصل پیش برای اولین بار قهرمان گراندپری موتوسیکلت رانی (Moto Gp) جهان شد و باید در فصل جدید از این عنوان دفاع و آن را از نو تصاحب کند می گوید برای این مهم مهیا است و احساس اطمینان می کند.

این راننده ۲۳ ساله عضو تیم دوکاتی در اوایل آذرماه امسال و به واقع در واپسین روزهای فصل گذشته از ناحیه شانه راست و لیگامان های آن مصدوم شد و با این که کارش به عمل جراحی نکشید، ولی استراحتی طولانی و مطلق برای وی توصیه گشت. استونر در دل زمستان ۲۰۰۸ می گوید: «طی عمر کوتاه ورزشی من برای اولین بار است که در دو فصل متوالی با یک تیم و یک وسیله و موتوسیکلت مشابه و همان رول گذشته به میدان بازمی گردم و برهمین اساس احساس می کنم که قوی تر و کارآمدتر از گذشته هم شده ام. به لحاظ آسیب دیدگی ها نیز وضعم بهتر شده و شانه ام در حال حاضر مشکل حادی ندارد. این را در پیست سپانگ (مالزی) و در جریان مسابقات خواهید دید.»

● احیای کامل

استونر که برای کسب عنوان قهرمانی موتوسیکلت رانی ۵۰۰ سی سی جهان «لوئنتینو روسی» اعجوبه ایتالیایی و قهرمان ۷ دوره مسابقه های جهانی را پشت سر نهاد و از یک «نیکی هایدن نزول کرده» (قهرمان ۲۰۰۶ جهان) نیز به راحتی عبور کرد، معتقد است که استراحت طولانی ماه های اخیر او را کاملاً احیا کرده است. وی می گوید: «مرا ۱۱۰ درصد (!) آماده خواهید دید و چون بیش از پیش با فضای رقابت های گراندپری موتوسیکلت رانی جهان آشنا شده و به عنوان قهرمانی جهان نیز رسیده ام، طبعاً آسوده تر و صاحب استرس کمتری هم در کارم هستم. بر این اساس گمان می کنم که در فصل جدید از این هم سریعتر خواهم رفت. ما باید به وضعیت موتوسیکلت مورد استفاده من نیز سروسامان بخشیم. به گونه ای که موتور و شتاب و نوع جهش آن روی پیست و صعود و فرود آن معتدل تر و امن تر شود. اگر این نکات را نادیده بگیریم، باید تأکید کنم که از همه چیز راضی هستم و حتی موتوسیکلت ام را نیز کم نقص می بینم و مسائل تکمیلی و همراهی کننده آن را هم می پسندم و یقین دارم که در صورت عدم بروز مشکلات بزرگ، من و این موتوسیکلت به مدارج بالاتری می رسیم و از فصل پیش نیز سریع تر خواهیم تاخت.»

● حریف اصلی

چون از ۷ بار قهرمانی «روسی» در این رقابت ها ۵ تایش در رده «Moto Gp» بوده، او را باید غول رشته ای دانست که استونر می خواهد سال ها قهرمان آن باشد. روسی که ۲۸ سال بیشتر ندارد می گوید که وی نه فقط تا به حال دستاوردی فوق العاده داشته و دو عنوان قهرمانی را هم در رده ۲۵۰ سی سی به دست آورده (پیش از الحاقش به رده ۵۰۰ سی سی) بلکه هنوز جا و زمان برای تکرار عناوینش دارد و می توان طی ۳، ۴ سال بعدی هم یک مدعی جدی و بزرگترین حریف استونر و به واقع بر او پیروز باشد.

با این همه استونر مدعی است که حضور مجدد روسی در میدان و فن و تجربه ای که دارد و امکان رسیدن مجدد عنوان نخست به وی، او را به ترس نینداخته و از این حریف ویژه هراسی ندارد. «این که من و او در گذشته چه کرده ایم و کارنامه و افتخارات ما چیست، چنان مهم نیست و لزوماً راه آینده را مشخص نمی کند و بحث آینده، بحث دیگری است. باید بررسی کرد و دید که ما برای تورنمنت های بعدی چه چیزی در اختیار داریم و توان و آمادگی مان به چه حدی می رسد و تا چه میزان مهیای نبرد هستیم. این را می دانم که روسی در فصل آینده هم بسیار سریع و تیز ظاهر خواهد شد، اما شاید من نیز چنین حالتی را داشته باشم. بنابراین صبر کنید و ببینید.»

● شماره یک

استونر در فصل جدید رقابت های گراندپری موتوسیکلت رانی جهان که تا چند هفته دیگر شروع می شود و ۹ ماه طول می کشد و مشتمل بر ۱۸ تورنمنت است، پیراهن شماره یک را بر تن خواهد کرد که شاید برای او شگون نداشته باشد زیرا وقتی نیکی هایدن آمریکایی با پیراهن و شماره ای مشابه قصد دفاع از عنوانش را در رقابت های سال پیش داشت، بلای بدی بر سرش آمد و راه به جایی نبرد و در جدول پایانی سال، آن جا که استونر و روسی اول و دوم شدند، جایی در جمع ۵ نفر نخست نیافت. استونر با این اوصاف می گوید: «مدت ها پیراهن و نمره ۲۷ را بر تن داشته ام و بنابراین با اشتیاق در انتظار آثار استفاده از شماره جدید خود هستم و می خواهم ببینم که قضیه چه خواهد شد.»

● اولین مسابقه شب

اولین تورنمنت فصل ۲۰۰۸ رقابت های «Moto Gp» در روز ۹ مارس (۱۹ اسفند) در پیست لوسایل در دوحه قطر برپا خواهد شد و مسابقه نیز برخلاف سنت و روال و منطق حاکم بر این رقابت ها نه در ساعات ظهر و بعدازظهر، بلکه شب برگزار خواهد شد که این امر برای اولین بار در تاریخ این پیکارها به اجرا درخواهد آمد. استونر می گوید: «وقتی جوان تر بودم در مسابقات ویژه زمین های گل و لای و مسیرهای بشدت ناهموار شرکت داشتم و هر چند رقابت در شب با آنها فرق می کند، اما باید متذکر شوم که به هر حال یک مسئله تفریحی و تجربه ای نو خواهد بود و حداقل قضیه این است که صبح می توانم بیشتر بخوابم، زیرا شب قبل از آن تا دیروقت مسابقه می داده ام.»

● یک «هم تیمی» معتبر

امسال «هم تیمی» استونر در دوکاتی، کسی نخواهد بود به جز مارکو ملاندری ایتالیایی که جای یک ایتالیایی دیگر مثل لوریس کاپیروسی را در این تیم گرفته است. استونر از این تغییر و تبدیل در تیمش استقبال کرده است و می گوید: «شخصاً به ملاندری خوشامد گفتم و اگر بتواند از من سریع تر برود و من را شکست بدهد و باعث پیروزی مجدد تیم من شود، گله ای نخواهم داشت و برعکس خوشحال نیز خواهم شد. قدر مسلم این که او استعداد و توان لازم را در این رشته دارد.»

اما ملاندری که در رقابت های فصل پیش با تیم هوندا به میدان آمد و به رتبه پنجم رسید، قبول کرده است که استونر نفر شماره یک این تیم باشد و او فقط باید در رل یک همراهی کننده و عامل دوم برای دوکاتی به میدان آید.

این اصلی است که او پذیرفته و به قول و زعم خودش به سرزمین قهرمان جهان پا گذاشته و بنابراین الزام های آن را نیز پذیرفته است. اما قهرمانی که به احتمال قوی مانند نیکی هایدن تکرار عنوانش را بسیار سخت تر از کسب آن (در مرتبه نخست) خواهد یافت.